

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 16 вересня 2020 р. № 1128-р
Київ

Про схвалення Концепції комунікації у сфері гендерної рівності

1. Схвалити **Концепцію комунікації у сфері гендерної рівності**, що додається.
2. Міністерству культури та інформаційної політики разом із заінтересованими центральними органами виконавчої влади розробити та подати у тримісячний строк Кабінетові Міністрів України план заходів з реалізації Концепції, схваленої цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України

Д.ШМИГАЛЬ

Інд. 73

СХВАЛЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 16 вересня 2020 р. № 1128-р

КОНЦЕПЦІЯ **комунікації у сфері гендерної рівності**

Проблема, яка потребує розв'язання

Невід'ємним елементом становлення України як держави, що дотримується демократичних принципів і поважає права людини та основоположні свободи, є забезпечення гендерної рівності в усіх сферах суспільного життя.

Рівність прав жінок і чоловіків є одним з фундаментальних принципів Статуту Організації Об'єднаних Націй.

Україна приєдналася до Пекінської декларації та Платформи дій, прийнятих на четвертій Всесвітній конференції ООН із становища жінок 15 вересня 1995 р., ратифікувала ключові договори з прав людини включно з [Конвенцією про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок \(1980\)](#) та її [Факультативним Протоколом](#).

Підписана у 2014 році [Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами](#), з іншої сторони, зобов'язує до забезпечення гендерної рівності та рівних можливостей для жінок і чоловіків у сфері зайнятості, освіти та навчання, економічної та суспільної діяльності, а також у процесі прийняття рішень.

Формування та покращення розуміння суспільством завдань державної політики у напрямі гендерної рівності сприяє досягненню Глобальних цілей сталого розвитку, проголошених ООН (резолуція Генеральної Асамблеї ООН від 25 вересня 2015 р. № 70/1) і підтриманих Україною відповідно до Указу Президента України від 30 вересня 2019 р. № 722 “Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року”.

Рівність прав жінок і чоловіків закріплена [Конституцією України](#).

Прийнято ряд нормативно-правових актів, що заклали основу для формування політики досягнення гендерної рівності, фундаментальним серед яких є прийнятий 2005 року [Закон України](#) “Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків”. Гендерний компонент включено до Річної національної програми під егідою Комісії Україна-НАТО, розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 р. № 474, яким схвалено Стратегію реформування державного управління України на період до 2021 року (Офіційний вісник України, 2016 р., № 55, ст. 1919; 2019 р., № 14, ст. 509), розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 лютого 2017 р. № 142, яким схвалено Стратегію реформування системи управління державними фінансами на 2017-2020 роки (Офіційний вісник України, 2017 р., № 23, ст. 659). Постановою Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2018 р. № 273 затверджено Державну соціальну програму забезпечення рівних

прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2021 року (Офіційний вісник України, 2018 р., № 33, ст. 1165), розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 р. № 113 затверджено Національний план дій з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 “Жінки, мир, безпека” на період до 2020 року (Офіційний вісник України, 2016 р., № 18, ст. 748; 2018 р., № 72, ст. 2443), розпорядженням Кабінету Міністрів України від 5 вересня 2018 р. № 634 затверджено Національний план дій з виконання рекомендацій, викладених у заключних зауваженнях Комітету ООН з ліквідації дискримінації щодо жінок до восьмої періодичної доповіді України про виконання Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок на період до 2021 року.

Розширено доступ жінок до більш як 450 професій та посад шляхом усунення дискримінаційних норм, зокрема у сфері безпеки та оборони.

Інтенсивно розвивається громадський рух з тематики гендерної рівності. Діяльність громадських об'єднань, акції та кампанії, в тому числі в Інтернеті, демонструють запит суспільства на якісні зміни. 77 відсотків населення України (81 відсоток жінок і 73 відсотки чоловіків) вважають рівність жінок і чоловіків важливою. Поступово збільшується висвітлення питань гендерної рівності у засобах масової інформації.

За даними Глобального звіту Світового економічного форуму, Україна у 2019 році посіла 59 місце (із 153 країн) за показником індексу гендерного розриву.

Присутні в суспільному житті прояви нерівності, дискримінації за ознакою статі, сексизму, насильства за ознакою статі, сексуальних домагань, гендерні стереотипи в українському суспільстві нерідко замовчуються, що є негативною тенденцією. Разом із наявністю в Україні потужного жіночого руху і жіночих організацій необхідно визнати недостатньою кількість організацій, які зосереджуються на захисті прав чоловіків, що може бути наслідком практичної відсутності у публічному дискурсі питання про дискримінацію чоловіків.

Доволі поширеним є також хибне переконання, що гендерна тематика стосується лише жінок. Чоловіки так само зазнають дискримінації у реалізації певних прав або стають жертвами домашнього насильства, що нечасто стає загальновідомим та рідко висвітлюється у засобах масової інформації як соціальна проблема, адже у суспільстві все ще присутній стереотип про “справжнього чоловіка”, який не скаржиться на особисті життєві негаразди, не звертається до лікарів, не повідомляє, у тому числі правоохоронним органам, про випадки застосування до нього психологічного або фізичного насильства з боку жінок. Тож якщо питання дискримінації жінок завдяки скоординованим зусиллям держави та громадянського суспільства є на порядку денному, то питання дискримінації чоловіків не отримують належної уваги.

Хибною є також думка, що гендерна рівність зводиться до утвердження прав жінок щодо реалізації себе на ринку праці чи у політиці. Необхідним є комунікування цієї проблеми як проблеми вибору жінки і чоловіка, при якому самодостатнім є будь-яке законне бажання жінки або чоловіка всупереч суспільно прийнятним стереотипам щодо професії, соціальної ролі, типів поведінки. У суспільстві на даний час часто бракує розуміння, що жінка або чоловік, які обрали для себе основний шлях у житті через кар'єру або виховання дітей, мають право на повагу та свободу від упереджень незалежно від змісту цього вибору.

Існують в суспільстві і переконання в тому, що жінки і чоловіки не обмежені або не позбавлені своїх прав в Україні, що обумовлене недостатньою обізнаністю українського суспільства про ситуацію та відповідні статистичні дані, які демонструють, де і в якому обсязі існують гендерні проблеми.

Українським небезпечним чинником є надзвичайно велика кількість сексистського та дискримінаційного контенту в інформаційному, зокрема телевізійному, просторі, у тому числі сексистської реклами.

Рекомендаціями Комітету міністрів Ради Європи державам-членам CM/Rec(2019)1 від 27 березня 2019 р. щодо запобігання сексизму та боротьби з ним сексизм визначено як будь-які дії, жест, візуальний прояв, вимовлені або написані слова, практику або поведінку, в основі яких лежить ідея про те, що людина або група людей гірші через свою стать, та які проявляються в публічній або приватній сфері, у мережі або поза нею і скеровані на (або спричиняють):

порушення власної гідності або прав людини чи групи людей;

фізичну, сексуальну, психологічну або соціально-економічну шкоду або страждання особи чи групи осіб;

створення загрозливого, ворожого, принизливого або образливого середовища;

перешкоджання незалежності або повноцінному здійсненню прав людини з боку особи чи групи осіб;

підтримку та посилення гендерних стереотипів.

Хибною є думка, що риторика гендерних питань прирівнюється до захисту тієї чи іншої суспільної групи або дотримання нею привілеїв, однак питання гендерної рівності стосується усього суспільства. Натомість проблема гендерної рівності стосується всього суспільства.

Наявні в суспільстві гендерні стереотипи відображаються, наприклад, у внутрішній управлінській та організаційній практиці наукових установ і закладів освіти, освітній діяльності, наповнюваності педагогічного, науково-педагогічного складу. Галузь освіти є фемінізованою - жінок у ній більше 70 відсотків. Кількість чоловіків і жінок неоднакова на різних рівнях управління освітою. У закладах вищої освіти близько 50 відсотків науково-педагогічного складу становлять чоловіки, у закладах дошкільної освіти працюють майже виключно жінки. У сфері освіти наявні приховані та відкриті елементи дискримінації за ознакою статі. Йдеться про зміст навчальних предметів та навчально-методичної літератури, культуру взаємовідносин, стиль викладання та педагогічного спілкування, упередженість в оцінюванні навчальних та професійних результатів суб'єктів освітнього процесу та здобувачів освіти, мовленнєвий/мовний сексизм.

Хоча жінки в цілому мають високий рівень освіти, вони недостатньо представлені у вищих ланках секторів праці, у суспільному житті та в політиці. Станом на III квартал 2019 р. гендерний розрив в оплаті праці становив 24,3 відсотка на користь чоловіків. За даними дослідження "Топ-10 гендерної політики", проведеного Мінсоцполітики, Комітетом Верховної Ради України з питань прав людини та громадськими об'єднаннями за підтримки Відділу демократії і врядування Місії USAID, жінки володіють лише 5-10 відсотками

економічних ресурсів. У приватному бізнесі жінки володіють 30 відсотками малих, 12,7 середніх і лише 13 відсотками великих підприємств.

Середньостатистична тривалість життя українських чоловіків на 10-12 років коротша, ніж жінок. Також чоловіки більш схильні до скоєння завершених суїцидів на відміну від жінок. Порушення репродуктивного та статевого здоров'я унеможливають материнство/батьківство значної кількості жінок і чоловіків репродуктивного віку. Статевий розподіл засуджених свідчить, що 90 відсотків ув'язнених, які перебувають в установах Державної кримінально-виконавчої служби, - це чоловіки. Під час розлучення дитина найчастіше залишається з матір'ю і право на спілкування батька з дитиною часто порушується. Чоловіки, які йдуть у відпустку по догляду за дитиною, рідко зустрічають підтримку керівництва та колег.

Нерозв'язані гендерні проблеми українського суспільства ускладнюються ще і наявністю збройної агресії та тимчасовою окупацією частини Донецької та Луганської областей, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя з боку Російської Федерації. Зафіксовані випадки сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом. Гібридна агресія Російської Федерації сприяє активному використанню та популяризації гендерних стереотипів з метою маргіналізації прав людини, радикалізації суспільства з використанням тематики гендерної рівності створенню перешкод для участі жінок у соціальному та політичному житті, у тому числі в секторі безпеки і оборони. У контексті гібридної агресії використовується хибна маніпуляція, що гендерна рівність представляє загрозу традиційним українським цінностям.

Представлення матеріалів про жінок у засобах масової інформації залишається досить стереотипним та дискримінаційним. Зокрема, за даними моніторингу новин восьми загальнонаціональних телеканалів, десяти загальноукраїнських Інтернет-видань та семи друкованих видань, який було проведено громадськими організаціями "Інститут масової інформації" та "Детектор медіа" у жовтні 2017 р. на замовлення Національного демократичного інституту, про жінок засоби масової інформації готують матеріали втричі рідше, ніж про чоловіків (в середньому лише у 27 відсотках випадків). У ролі експертів журналісти залучають жінок ще менше - лише у 19 відсотках випадків (тобто тільки у кожному п'ятому матеріалі). Найчастіше жінки коментують соціальні теми, виступають учасниками кримінальної хроніки або "жовтих" новин, у той час як чоловіки коментують політичні та економічні теми. Найменше жінки представлені в Інтернет-виданнях (лише в 13 відсотках новин жінки виступають як учасники і в 15 відсотках як експерти), найбільше - у пресі (учасники 35 відсотків матеріалів, експерти 22 відсотків матеріалів).

Динаміка зберігається і в 2020 році. Зокрема, за даними моніторингу гендерного балансу в Інтернет-виданнях, який було проведено громадською організацією "Інститут масової інформації", після збільшення присутності жінок-експертів в 2018-2019 роках до 24 відсотків у II кварталі 2020 р. жінки-експерти коментували у середньому лише 18 відсотків матеріалів. Що стосується учасниць в матеріалах Інтернет-видань, то спостерігається певна позитивна динаміка - 28-29 відсотків жінок протягом 2018-2020 років.

У зв'язку з викладеним та на виконання пункту 24 Національного плану дій з виконання рекомендацій, викладених у заключних зауваженнях Комітету ООН з ліквідації дискримінації щодо жінок до восьмої періодичної доповіді України про виконання Конвенції про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок на період до 2021 року,

затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 5 вересня 2018 р. № 634, розроблено Концепцію комунікації у сфері гендерної рівності (далі - Концепція).

Мета і строки реалізації Концепції

Концепція спрямована на створення майбутнього, у якому кожна жінка та чоловік, що проживають в Україні, користуються рівними правами та можливостями, які необхідні для повноцінної участі в усіх сферах суспільного життя, без дискримінації, насильства та експлуатації.

Метою Концепції є покращення розуміння в суспільстві суті та завдань державної гендерної політики та сприйняття її як невід'ємної складової демократичної та правової держави.

Необхідною умовою реалізації Концепції є доступність загальної стратегічної мети кампаній для сприйняття всіма основними заінтересованими сторонами, які працюють над просуванням гендерної рівності та розширенням прав і можливостей жінок і чоловіків, в тому числі засобами масової інформації на національному, регіональному та місцевому рівні. Це сприятиме підвищенню рівня обізнаності та розуміння органами державної влади та громадськістю поняття гендерної рівності, основних напрямів державної політики, переваг для українського суспільства, а також їх першочергового значення для розвитку та миру в Україні.

Реалізація Концепції розрахована на період до 2025 року.

Шляхи і способи розв'язання проблеми

Досягнення мети Концепції здійснюється шляхом:

інформування цільових аудиторій та широкого загалу про ключові концепції гендерної рівності та механізм захисту прав жінок, представлення міжнародного досвіду переваг для різних груп жінок і чоловіків, дівчат і хлопців від впровадження гендерної рівності;

підвищення рівня розуміння українського та міжнародного законодавства, програм та політик, що сприяють гендерній рівності та передбачають навчання з огляду на національний механізм;

проведення інформаційно-просвітницьких та навчальних заходів, розроблення роз'яснень та рекомендацій для посадових осіб, інших суб'єктів реалізації Концепції щодо здійснення комунікацій із засобами масової інформації з питань гендерної рівності; комунікаційної підтримки гендерного інтегрування в реформи;

активізації висвітлення тематики гендерної рівності пресою, телерадіомовленням, Інтернет-виданнями, соціальними мережами, інформаційними агентствами;

обговорення тематики на публічних тематичних заходах;

висвітлення питань гендерної рівності в Інтернеті, зокрема на офіційних веб-сайтах органів державної влади;

проведення аудиту досліджень, визначення потреби у додаткових дослідженнях, проведення та широкого висвітлення результатів досліджень у засобах масової інформації; врахування результатів досліджень у процесі реалізації Концепції, зокрема висновків про

ефективність заходів, визначення тематик, не охоплених раніше дослідженнями; використання досліджень для моніторингу та оцінки досягнення поставлених завдань тематичних кампаній та мети Концепції;

аналізу досвіду проведення кампаній та акцій громадськими об'єднаннями та міжнародними організаціями, впровадження результатів аналізу, зокрема кращих практик, під час реалізації Концепції;

спростування/трансформації гендерних стереотипів щодо професії, соціальних ролей, типів поведінки тощо із залученням відомих жінок і чоловіків;

опрацювання результатів розгляду звернень і повідомлень з питань торгівлі людьми, домашнього насильства, насильства за ознакою статі, дискримінації за ознакою статі, які надійшли на телефонні "гарячі лінії", до експертних рад з питань запобігання та протидії дискримінації за ознакою статі для здійснення моніторингу таких випадків та проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи з громадськістю, особами, що належать до груп ризику, та постраждалими особами;

сприяння збільшенню участі жінок в політичній діяльності та процесах прийняття рішень, у тому числі через інформування про позитивне ставлення суспільства до цього;

сприяння збільшенню участі жінок і чоловіків у сферах праці, де вони менш представлені, зокрема шляхом інформаційної підтримки самодостатності вибору кожної людини;

врахування гендерних питань в освіті;

засудження проявів сексизму, дискримінації за ознакою статі, насильства за ознакою статі, що також часто проявляється через сексуальне насильство та сексуальні домагання, та формування нульової толерантності до цих явищ; спрямування кампаній як на кривдників, так і на постраждалих осіб; широкого висвітлення таких випадків в засобах масової інформації без засудження та звинувачення постраждалих осіб і моніторингу розвитку ситуацій;

сприяння підвищенню рівня громадської обізнаності та освіченості населення про загрози використання гендерної тематики як інструменту гібридної агресії, а також переваги від рівноправної участі жінок та чоловіків у процесах, спрямованих на досягнення та збереження миру;

популяризації порядку денного "Жінки, мир, безпека";

підвищення рівня обізнаності суспільства щодо індивідуально-психологічних та фізіологічних особливостей жіночої і чоловічої статі, а також сприяння рівному доступу обох статей до медичних послуг у закладах охорони здоров'я;

поширення інформації про гендерні проблеми чоловіків та шляхи їх розв'язання;

інформування про чоловіків, які підтримують гендерну рівність;

проведення наукових, соціальних та інших досліджень, спрямованих на виявлення причин суттєвої різниці у тривалості життя жінок і чоловіків, вжиття на основі цього

стратегічних заходів з метою збільшення у майбутньому середньої тривалості життя чоловіків;

проведення моніторингу контенту в засобах масової інформації для виявлення сексистських та дискримінаційних практик щодо обох статей; реагування на такі випадки; поширення інформації про позитивні приклади усунення дискримінаційного та сексистського контенту;

збільшення представництва жінок в засобах масової інформації як учасників сюжетів та експертів.

Концепція враховує основні напрями діяльності органів державної влади із забезпечення гендерної рівності та спрямована на такі теми в межах щорічних планів реалізації на національному та регіональному рівні:

жінки, мир, безпека;

участь жінок у процесі прийняття рішень та політичній діяльності;

усунення насильства за ознакою статі;

розширення економічних прав та можливостей жінок, усунення гендерного розриву в оплаті праці та дотриманні трудових прав;

забезпечення рівного доступу жінок та чоловіків до правосуддя;

поєднання професійного та сімейного життя, формування відповідального материнства та батьківства;

освіта з урахуванням гендерної тематики;

турбота про здоров'я, зокрема репродуктивне, тривалість життя та добробут жінок і чоловіків, зокрема інформування щодо профілактики онкологічних та інших тяжких захворювань та інформаційна протидія поширенню шкідливих звичок.

Для реалізації Концепції розробляється план заходів, що затверджуються Кабінетом Міністрів України. Планом заходів передбачаються конкретні заходи, індикатори досягнення цілей та визначається перелік відповідальних органів виконавчої влади, а також джерела та обсяги фінансування заходів.

Пріоритетною темою Концепції є збільшення рівня базового розуміння гендерної рівності як рівних умов для реалізації прав жінками і чоловіками та відсутності обмежень чи привілеїв за ознакою статі; ідентифікація та трансформація стереотипів; формування нульової толерантності до дискримінації за ознакою статі. Вона буде спрямована на різні рівні складності проблем для усіх цільових аудиторій.

Залежно від суб'єкта спрямування складність та структура комунікаційної кампанії визначаються за трьома основними рівнями:

експертний рівень, до якого належать експерти з гендерних питань, державні посадовці, відповідальні за розроблення політики та прийняття рішень з питань гендерної рівності, міжнародні організації гендерного спрямування, громадські об'єднання, що займаються проблемами гендерної рівності;

рівень державно-громадського партнерства, що включає в себе державних службовців, представників органів державної влади та органів місцевого самоврядування, активістів;

базовий рівень - широкий загал.

Таким чином, кожна з тематик буде відтворюватися на різних рівнях з урахуванням компетенції, потреб та очікувань цільової аудиторії. В рамках кожної теми експертна аудиторія отримуватиме професійний рівень контенту, державні службовці, представники органів державної влади та активісти отримуватимуть прикладні комунікації середнього рівня складності, які впливатимуть на прийняття рішень та покращення розуміння проблем гендерної рівності, а широкий загал у різних можливих аспектах отримуватиме базову та узагальнену інформацію з кожної з пріоритетних тем. Ієрархічний підхід до комунікаційних кампаній та ресурсів забезпечить досягнення запланованих та ефективних результатів.

У рамках проведення комунікаційних кампаній невід'ємним елементом їх планування та реалізації є чітке визначення цільових аудиторій. Запропоновані кампанії мають багато цільових аудиторій - як на національному, так і на міжнародному рівні. На національному рівні аудиторії розрізнятимуться - від масштабних, у кампанії з підвищення обізнаності для засвоєння широкою громадськістю, до цільових сегментованих аудиторій та конкретних спільнот і груп інтересів, наприклад, працівники певних сфер, військовослужбовці, молодь тощо.

При цьому необхідно забезпечити охоплення слухачів за межами традиційної основної аудиторії, яка сприйнятлива до повідомлень щодо гендерної рівності: зазвичай це жінки, які вже активні чи зацікавлені у цій конкретній програмі та мають відносно високий освітній рівень.

Сполучення підгруп аудиторій із правильною передачею повідомлень та використанням відповідних інструментів матиме вирішальне значення для успіху кампанії, наприклад, використання соціальних мереж для цілеспрямування кампанії на молодь.

Ураховуючи євроінтеграційний вектор України, громадяни країн - членів Європейського Союзу, у тому числі представники міжнародних інституцій, також є важливою додатковою аудиторією для поширення інформаційних повідомлень в рамках реалізації Концепції.

Цільовими аудиторіями, які тією чи іншою кампанією охоплюються під час реалізації Концепції, є: чоловіки, хлопці, жінки, дівчата, молодь, підлітки, сільські та міські аудиторії, особи, відповідальні за ухвалення рішень, - політики та державні службовці на всіх рівнях, працівники освітньої сфери - на початковому, середньому та вищому рівні, сектор охорони здоров'я, сектор безпеки і оборони, постачальники послуг, роботодавці, сектори підприємництва та комерційної діяльності, громадянське суспільство, представники засобів масової інформації.

Інструментами та ресурсами, через які буде здійснюватися реалізація Концепції, є:

взаємодія з пресою, телерадіомовленням, Інтернет-виданнями, соціальними мережами, інформаційними агентствами;

поширення рекламних матеріалів та поліграфічної продукції;

проведення публічних виступів, дискусій;

співпраця з громадськими об'єднаннями та міжнародними організаціями, депутатами, Збройними Силами, профспілками, роботодавцями, науковцями, експертами, представниками іноземних урядових інституцій, послами тощо.

Невід'ємним елементом реалізації Концепції є розроблення інформаційних повідомлень та матеріалів з метою смислового наповнення передбачених кампаній. Допустимим при цьому є використання вже сформованих повідомлень та матеріалів громадськими об'єднаннями та правозахисними ініціативами. Повідомлення та матеріали розробляються відповідно до цільових аудиторій, їх мотивів, цінностей та з урахуванням характеристик, притаманних конкретній аудиторії.

Розроблення та поширення інформаційних повідомлень та матеріалів потребує: визначення уповноважених виконавців, які будуть здійснювати розроблення та забезпечувати поширення інформаційних повідомлень та матеріалів для кожної теми та кампанії; розроблення списку питань відповідних тематичних сфер та аргументованих відповідей на них; подальше поширення цих відповідей згідно із запитам та потребами окремих аудиторій.

З метою ефективного використання усіх наявних ресурсів необхідною є реалізація таких етапів:

визначення уповноважених виконавців з розроблення переліків засобів масової інформації, через які доцільно поширювати інформаційні повідомлення та матеріали;

сегментація переліків засобів масової інформації, інших інструментів та ресурсів з метою закладення основи стратегічного підходу до цільових аудиторій;

визначення уповноважених виконавців з розроблення інструментів, заходів комунікації тощо;

розроблення інформаційних бюлетенів - один узагальнений та по одному для кожної з тем кампанії, прес-пакетів, аналітичних записок, інформаційних пакетів тощо;

постійний моніторинг позитивної та негативної реакції на кампанію та підготовка відповідних інформаційних повідомлень чи матеріалів у разі потреби;

організація місії щодо визначення впливу збройної агресії на різні групи жінок і чоловіків, дівчат і хлопців на території Донецької та Луганської областей із подальшим оприлюдненням результатів.

Ефективність Концепції визначається на підставі дослідження, моніторингу та оцінки її реалізації. Метою цього є спрощення формулювань інформаційних повідомлень та матеріалів, розуміння того, яким чином змінюється суспільна думка, виявлення, які комунікаційні методології є більш ефективними, які повідомлення і у яких демографічних верствах знаходять відгук, тощо.

Бажаним при цьому є проведення первинних досліджень з метою встановлення вихідних даних щодо суспільної думки та подальший порівняльний аналіз початкових результатів із проміжними (у разі наявності) та фінальними - після закінчення проведення кампаній.

Очікувані результати

Реалізація Концепції створить сприятливі умови для покращення сприйняття питання гендерної рівності в суспільстві, розуміння та підтримки основних принципів рівності, популяризації серед різних цільових аудиторій нетерпимості до усіх форм дискримінації, подолання усталених стереотипів стосовно гендерних ролей, а також укорінення у суспільстві стандартів рівності прав жінок і чоловіків.

Крім того, Концепція сприятиме сталому розвитку і прогресу українського суспільства в цілому, а також виконанню програми реформ на досягнення стратегічної мети членства в Європейському Союзі та Північноатлантичному Альянсі.

Обсяг фінансових, матеріально-технічних, трудових ресурсів

Реалізація Концепції здійснюється за рахунок та в межах коштів державного і місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством.

Про схвалення Концепції комунікації у сфері
гендерної рівності
Розпорядження Кабінету Міністрів України; Концепція від
16.09.2020 № 1128-р
Прийняття від **16.09.2020**
Постійна адреса:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/1128-2020-%D1%80>

Законодавство України
станом на 14.07.2023

чинний

1128-2020-р

Публікації документа

- Урядовий кур'єр від 23.09.2020 — № 185